

Seslání Ducha sv. B - Působení Ducha – 20.5.2018 - Sk 2,1-11 - Gal 5,16-25 - Jn 15, 26-27 a 16, 12-15

Slavností Seslání Ducha svatého, Božím hodem svatodušním, dovršujeme liturgickou dobu velikonoční, v níž je v centru naší pozornosti Ježíšovo vítězství nad hříchem a smrtí. Dnešní slavnost zaměřuje náš pohled na letnice, na vylití Ducha na prvotní společenství církve.

Svátky letnic byly v židovské tradici připomínkou oné zásadní události v dějinách Izraele, totiž předání Zákona Mojžíšovi na hoře Sinaj. Boží zjevení na Sinaji bylo tehdy doprovázeno zemětřesením a ohněm, obdobně seslání Ducha po Kristově nanebevstoupení provází hukot a jazyky ohně. Zákon daný Mojžíšovi, Desatero, byl napsán na kamenné desky. Při seslání Ducha svatého je nový zákon, Zákon Ducha, vepsán přímo do lidských srdcí.

Všimněme si, co Duch Boží působí právě v lidských srdcích, podívejme se na jeho projevy.

V evangeliu Ježíš říká, že „až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy.“ Duch dává člověku poznání, porozumění, pochopení – ale nejen nějaké rozumové poznání určité pravdy o Bohu. Duch dává člověku poznání Krista – jeho osoby, jeho slova, evangelia, díla. Když je v evangeliu svatého Jana řeč o pravdě, není to intelektuální pravda, ale výraz, který je ztotožněn s evangeliem, s Ježíšovou osobou a jeho slovem. Ve 14. kapitole slyšíme z Ježíšových úst: „*Já jsem cesta, pravda a život.*“

Duch svatý umožňuje člověku také svědčit o Bohu, hlásat evangelium, předávat přijaté Slovo dál, předávat je tak, že je srozumitelné – lidé různých národů mohli rozumět hlásání těch, kdo přijali Ducha. Duch svatý dodává působivost a přesvědčivost lidským slovům: Když čteme druhou kapitolu Skutků dále, dozvídáme se, že 3000 lidí se na Petrovo kázání nechalo pokřtít.

Co Duch svatý působí v lidských srdcích, máme také vylíčeno v listu Galaťanům, kde apoštol Pavel vypočítává ovoce Ducha, kterým je „*láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrotá, věrnost, tichost, zdrženlivost.*“

Když se díváme na projevy Ducha, jak je můžeme najít ve zmíněných biblických textech, je potřeba, abychom si kladli otázku, kde my sami se v naší vlastní zkušenosti, v našem vlastním světě s těmito projevy setkáváme? Kde působí Boží Duch v našem životě? Tváří v tvář společnosti a kultuře, ve které žijeme, bychom mohli být v pokušení říkat, že to zde s projevy Božího Ducha vypadá spíš poskrovnu. Ale můžeme se spolehnout na to, že Duch působí i v naší době a společnosti. Duch svatý byl dán církvi na počátku a zůstává s ní, zůstává a pracuje v našem světě. Je jen potřeba mít oči otevřené, dát si tu práci s hledáním a vnímat.

My všichni se dennodenně setkáváme s projevy Ducha, které jsou na první pohled těžko postřehnutelné, někdy tak všední a banální, že je přehlédneme, jako třeba to zmíněné ovoce Ducha, které vypočítává svatý Pavel. Mohou to být právě projevy péče, starostlivosti, lásky, které zakoušíme od druhých nebo můžeme prokázat druhým sami. Už to, že člověka napadne všimnout si druhého, ztratit pro něho čas, je popudem Ducha. Může to být pokoj, který zažíváme, nebo který můžeme rozdávat. Může to být už ta skutečnost, že se jako křesťané snažíme prohlubovat svou víru...

Sami se můžeme podívat na svůj život a nacházet další a další znaky toho, že zde pracuje neúnavný Boží Duch. Prosme o větší citlivost, pozornost a vnímavost vůči Duchu svatému a o to, abychom se nechávali vést jeho pozváním.